

N:o 162.

Af Herr A. W. Wigardt: Angående ändring af 2 § i Kongl. Förordningen rörande fattigvården i riket den 13 Juli 1853.

Det i nu gällande förordning angående fattigvården i riket såsom regel antagna sätt att ordna fattigvården, nemligen att hvarje socken å landet besörjer vården om sina fattighjon, medför, bland annat, den stora olägenhet, att ju bättre fattigvård en socken har, desto tyngre blir fattigbördan, emedan allt flera fattiga draga sig dit, der de erhålla god vård.

Väl lemna förordningen en utväg att i någon mån afhjelpa denna olägenhet, deruti att den medgifver hvarje socken att för fattigvårdens bestridande fördela sig i mindre kretsar, hvilket medför den fördel, att man lättare kan öfvervaka och i tid, genom att lemna arbetsförtjenst, bispringa sådana medellösa personer, som man befärad skola komma att inom kort falla samhället till last; hvarjemte hvarje medlem i ett sådant mindre fattigvårdssamhälle blir intresserad i att ej dit indraga obemedlade personer, emedan han derigenom ökar sin egen fattigskatt i kännbarare mån, än om fattigvårdssamhället är större; men ett väsendtligt hinder för genomförandet af denna utväg, så ofta som eljest kunde ske, finnes i 2 § af nämnda förordning, hvarest förekommer följande stadgande:

“Vilja samhällets samtliga vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar i afseende å fattigvården fördela samhället i kretsar eller rotar med åliggande för en hvar af dessa att försörja dit hörande fattighjon, vare sådant ock tillåtet.”

Detta stadgande är för ernående af det mål jag åsyftar icke blott hindrande, utan derjemte obilligt och stridande mot den grundsats och den röstberäkningsgrund, som annars är i våra nya kommunallagar iakttagen. Jag anser mig därför i nu förevarande fall icke sakna skäl att påyrka och hemställa:

att Riksdagen för sin del måtte besluta och till Kongl. Maj:t i underdå-nighet framställa, att anförda § 2 i nu gällande fattigvårdsstadga måtte erhålla följande lydelse: Vill kommun i afseende å fattigvården fördela kommunen i kretsar eller rotar med åliggande för en hvar af dessa att försörja dit hörande fattighjon, vare sådant tillåtet, när beslut derom fattas på sätt Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet bjuder.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1869.

A. W. Wigardt.